

ขิง

ชื่อไทย : ขิง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Ginger

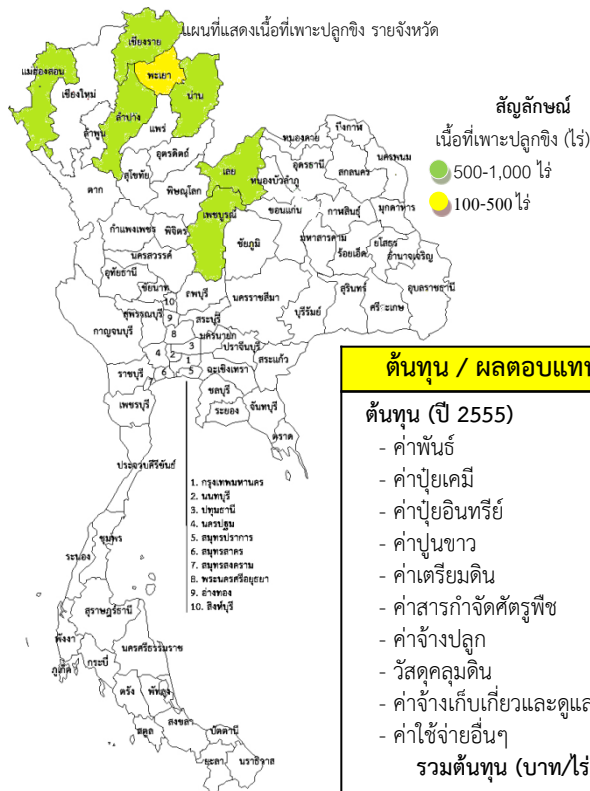
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Zingiber officinale* Rose.

โดย นางสาวจุฑามาศ รุ่งเกรียงสิทธิ์

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)

ต้นทุน (ปี 2555)	
- ค่าพันธ์	5,789.10
- ค่าปุ๋ยเคมี	2,073.00
- ค่าปุ๋ยอินทรีย์	1,750.00
- ค่าปูนขาว	220.00
- ค่าเตรียมดิน	1,472.18
- ค่าสารกำจัดศัตรูพืช	468.69
- ค่าจ้างปลูก	-
- วัสดุคลุมดิน	250.00
- ค่าจ้างเก็บเกี่ยวและดูแลรักษา	-
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,027.28
รวมต้นทุน (บาท/ไร่)	13,050.25

หมายเหตุ ค่าจ้าง/แรงงาน เปลี่ยนแปลงตามพื้นที่ผลิต จำนวนแรงงานและความชำนาญ

แหล่งผลิต	
ภาคเหนือ	ได้แก่ จังหวัดพะเยา ลำพูน แม่ฮ่องสอน เชียงราย เพชรบูรณ์ น่าน พิจิตรโลก ลำปาง ตาก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ได้แก่ จังหวัดเลย
ภาคตะวันตก	ได้แก่ จังหวัดนครปฐม
ภาคใต้	ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สถิติการผลิต			
	ปี 58	ปี 59	ปี 60
เกษตรกร (ราย)	4,202	3,654	1,056
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	16,620	18,414	2,098
ผลผลิตเฉลี่ย(กก./ไร่)	2,854	5,452	2,253.67
ผลผลิตรวม (ตัน)	47,427.64	86,936.86	2,305.5

ที่มา : ข้อมูลจากภาวการณ์ผลิตพืช (รต 01) ศูนย์สารสนเทศ กรมส่งเสริมการเกษตร

ราคาขายส่งเฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม) ข้อมูลจากตลาดสี่มุมเมือง www.taladsimummuang.com

ขิงอ่อน												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2558	40	50	50	50	60	32	32	50	40	30	25	25
2559	25	50	50	40	40	50	26	20	20	20	20	20
2560	30	30	30	90	56	40	30	20	14	14	20	30

ขิงแก่												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2558	50	35	50	50	70	70	70	70	60	50	50	40
2559	40	35	35	25	35	20	35	35	30	30	35	35
2560	25	25	25	25	30	30	35	35	40	55	65	70

ส่งออก	ข้อได้เปรียบเสียเปรียบ สินค้าไทย	นำเข้า																								
<table border="1"> <tr> <th>ปี</th> <th>จำนวน(ตัน)</th> <th>มูลค่า(ล้านบาท)</th> </tr> <tr> <td>2558</td> <td>21,201.64</td> <td>873.27</td> </tr> <tr> <td>2559</td> <td>44,321.5</td> <td>983</td> </tr> <tr> <td>2560</td> <td>83,315.1</td> <td>3,596.4</td> </tr> </table>	ปี	จำนวน(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)	2558	21,201.64	873.27	2559	44,321.5	983	2560	83,315.1	3,596.4	<p>ได้เปรียบ ขิงในประเทศไทยมีคุณภาพสูง เหมาะสำหรับการทำผลิตภัณฑ์แปรรูป</p> <p>เสียเปรียบ มีต้นทุนการผลิตสูง</p>	<table border="1"> <tr> <th>ปี</th> <th>จำนวน(ตัน)</th> <th>มูลค่า(ล้านบาท)</th> </tr> <tr> <td>2558</td> <td>6,005.8</td> <td>195.6</td> </tr> <tr> <td>2559</td> <td>8,221</td> <td>155.3</td> </tr> <tr> <td>2560</td> <td>2,400.2</td> <td>66.1</td> </tr> </table>	ปี	จำนวน(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)	2558	6,005.8	195.6	2559	8,221	155.3	2560	2,400.2	66.1
ปี	จำนวน(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)																								
2558	21,201.64	873.27																								
2559	44,321.5	983																								
2560	83,315.1	3,596.4																								
ปี	จำนวน(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)																								
2558	6,005.8	195.6																								
2559	8,221	155.3																								
2560	2,400.2	66.1																								
<p>ประเทศคู่ค้าของไทย (ส่งออก)</p> <p>ในปี 2560 ประเทศไทยส่งออกขิงสดมากที่สุดโดยส่งให้แก่ประเทศปากีสถานเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 52,472.3 ตัน มูลค่า 2,781.35 ล้านบาท</p>	<p>ประเทศผู้ผลิตสำคัญ</p> <p>สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย</p>	<p>ประเทศคู่ค้าของไทย (นำเข้า)</p> <p>ในปี 2560 ประเทศไทยนำเข้าขิงสดมากที่สุด โดยนำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 2,290.54 ตัน มูลค่า 54.72 ล้านบาท</p>																								

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชิง สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 2 ระยะ คือ ชิงอ่อนและชิงแก่ เกษตรกรมีรายได้อย่างต่อเนื่อง 2. สามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย เช่น ชิงดอง ชิงแห้ง ชิงผง น้ำชิง 3. นิยมบริโภคชิงทั้งในรูปแบบผัก บริโภคในชีวิตประจำวัน และมีคุณสมบัติทางยา ทำให้มีการนำไปใช้หลากหลายรูปแบบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ท่อนพันธุ์ เป็นโรค ทำให้เกิดการแพร่ระบาดในแปลงปลูก 2. อ่อนแอต่อโรคเน่าในดิน ทำให้ผลผลิตเสียหายไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้ 3. ไม่สามารถปลูกชิงในพื้นที่เดิมได้ เนื่องจากมีการสะสมของโรคและแมลง ต้องเปลี่ยนพื้นที่ปลูก 4. ค่าแรงงานค่อนข้างสูง และเกษตรกรไม่มีเงินทุนมากพอที่จะจ้างแรงงานเพิ่ม 5. ไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกชิง ทำให้เกษตรกรขาดอำนาจต่อรอง 6. ราคาผลผลิตตกต่ำ เพราะเกษตรกรหันมาปลูกชิงมากขึ้น เนื่องจากผลตอบแทนสูงกว่าพืชอื่น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดหาแหล่งผลิตพันธุ์ชิงปลอดโรคแก่เกษตรกร 2. ให้ความรู้กับเกษตรกรในการเตรียมท่อนพันธุ์ และการจัดการดิน เพื่อป้องกันการเกิดโรคสะสม รวมทั้งการผลิตและดูแลที่เหมาะสมต่อการปลูกชิงที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค 3. สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกชิงเพื่อเจรจาต่อรองราคากับโรงงานที่รับซื้อ 4. สนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตชิงให้สามารถผลิตได้ตามมาตรฐานอุตสาหกรรมและสาธารณสุข